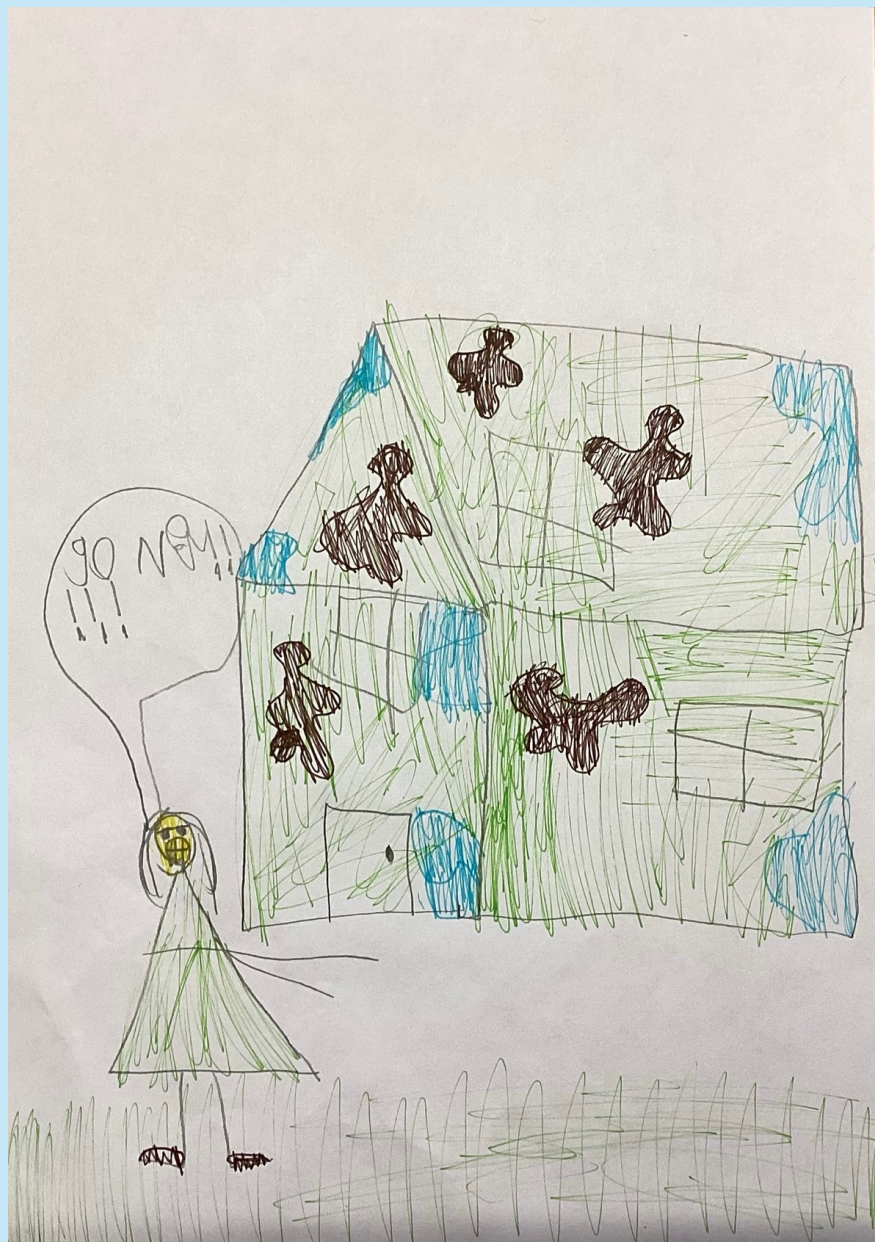

Melvin og den store forbannelsen.

Et eventyr laget av 3b

Det var en gang en fattig gutt som bodde i et lite og iskaldt hus på Jessheim.

Han hadde ingen mamma og pappa, men han bodde sammen med en tante som var veldig slem mot barn.

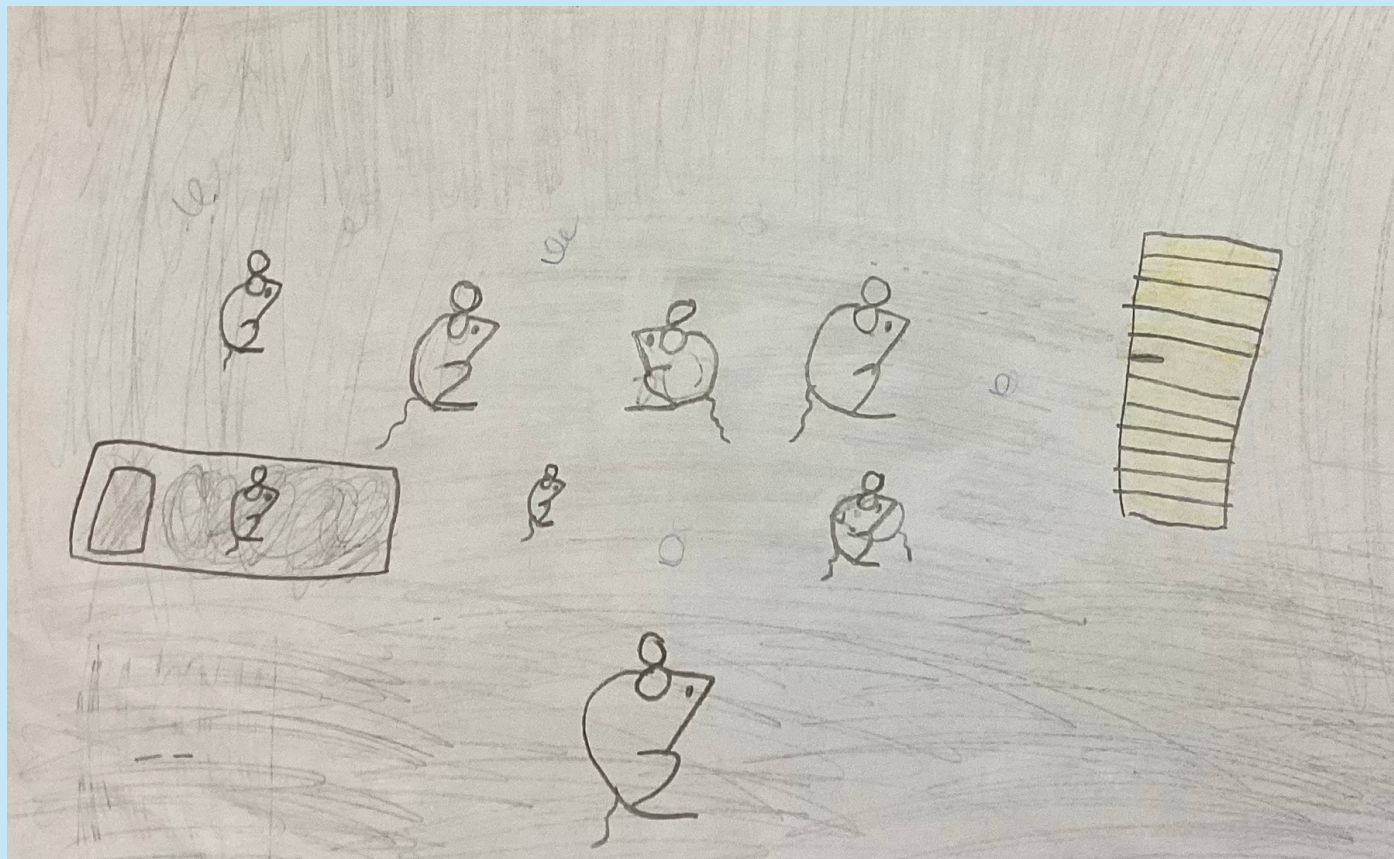
Gutten, som het Melvin var veldig snill og hjelpsom mot alle han møtte. Han hadde det skikkelig fælt (Veldig fælt!). Han måtte tømme utedoen hver dag, og vaske den med en liten tannbørste.

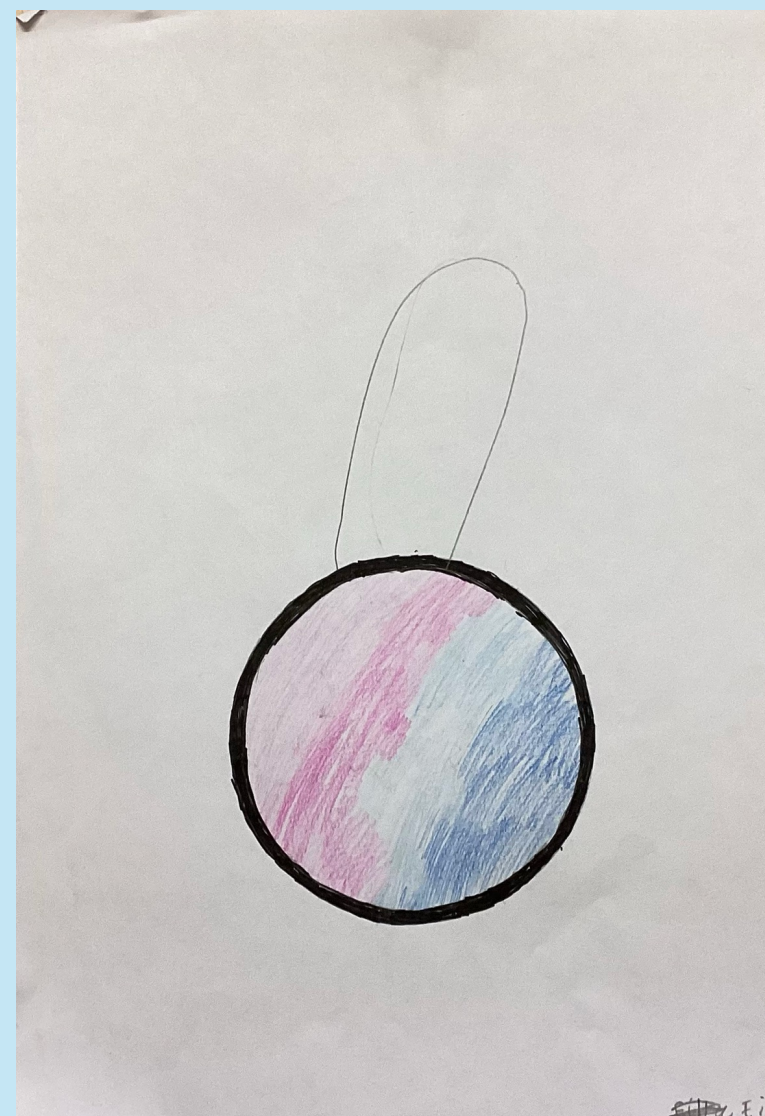
Det var han som måtte lage middag også, og huset måtte vaskes hver dag.

Hvis han ikke gjorde det han skulle, ble han slengt ned i kjelleren. Her måtte han sove i den kalde lufta sammen med rotter og mus.

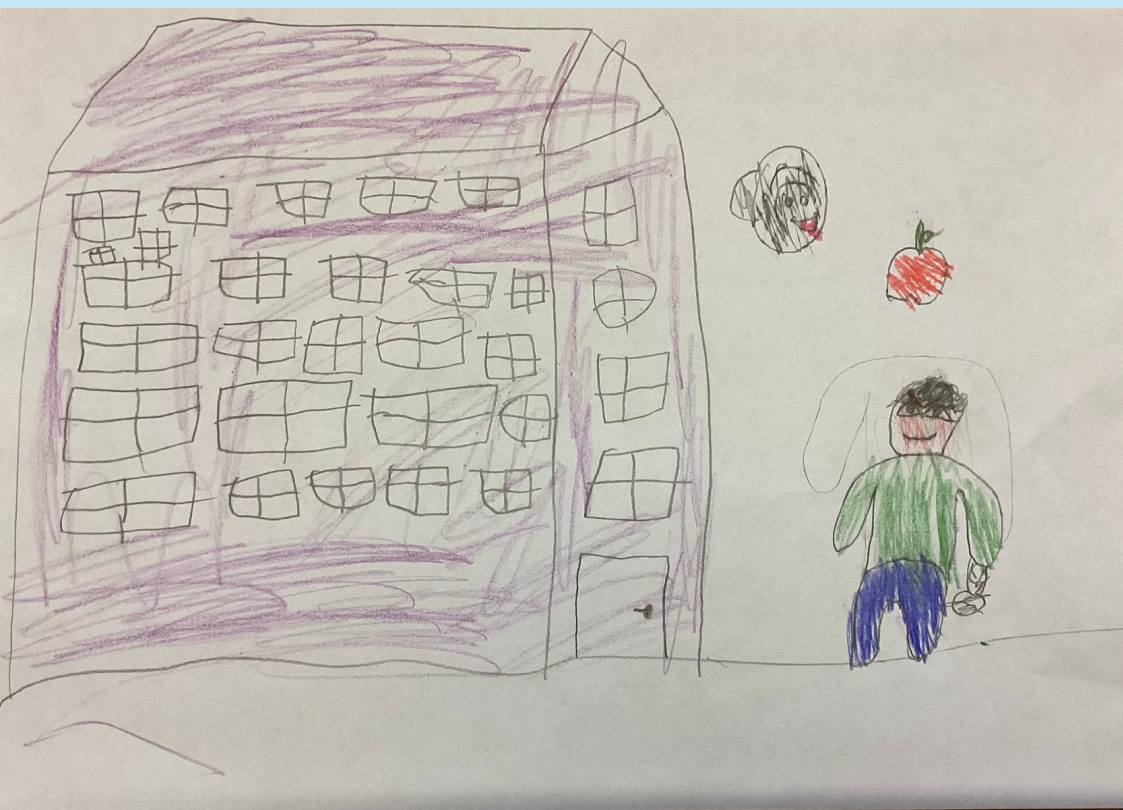
Det eneste Melvin eide var en medaljong som han hadde fått av foreldrene sine før de på mystisk vis forsvant.

En dag da Melvin skulle til torget for å handle mat møtte han to voksne personer som stirret veldig på han. Det syntes han var veldig ubehagelig, men gikk videre.

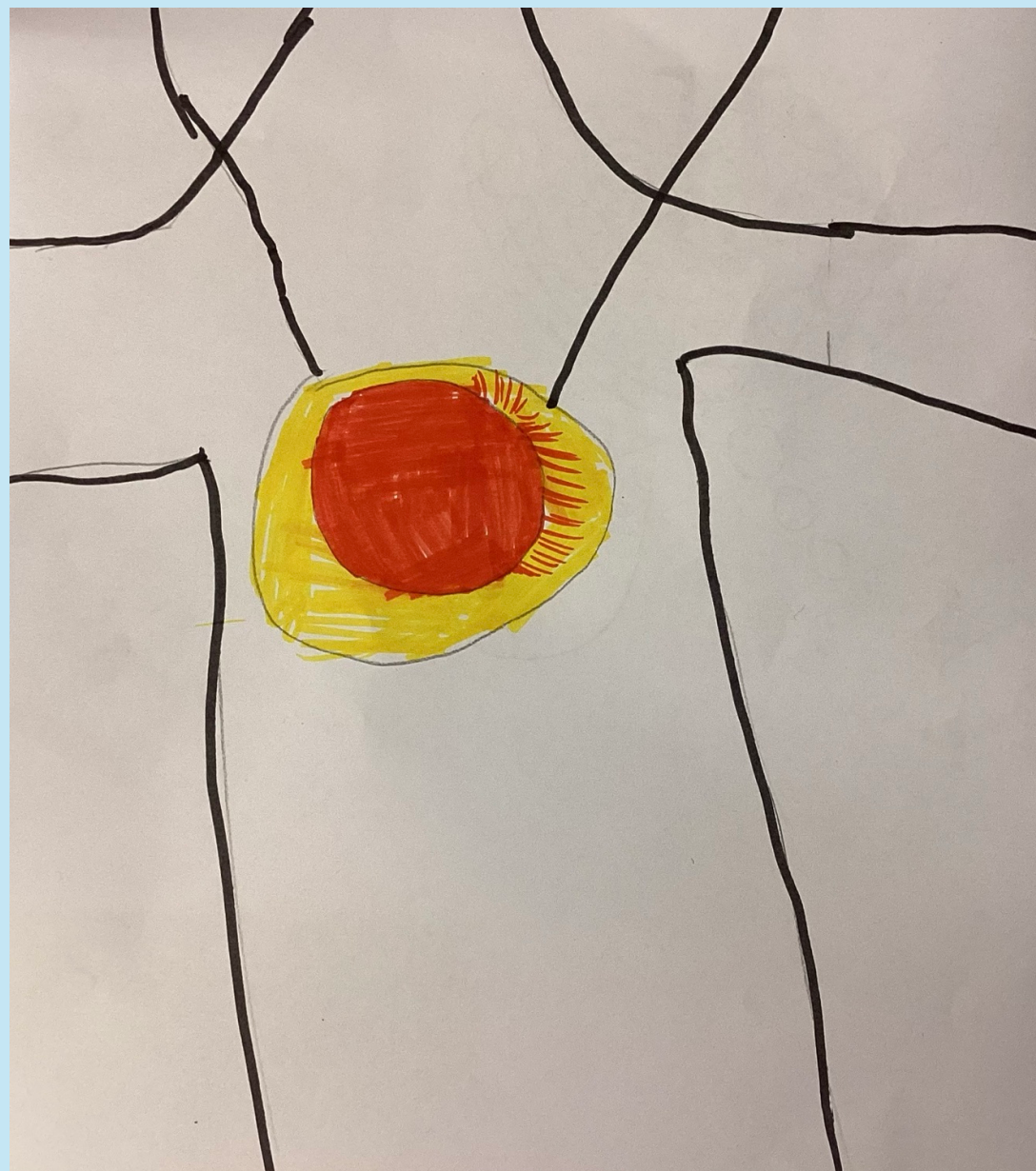
Han hadde med seg en handlesekk, og plutselig så han at sekken svedde av seg selv!
Men da han så på kroppen sin, kunne han ikke se den. Sekken svedde ikke, men han hadde blitt usynlig! Hvordan kunne det ha skjedd? Han ble litt redd og fikk panikk!

Ha fikk så panikk at han kræsjet med en vogn med epler. Han fikk et eple i munnen, og da så det ut som eplet svedde i lufta.

Han løp ut av torget, og da han kom et stykke bortenfor ble han plutselig synlig igjen. Han gikk tilbake til torget, og da var han usynlig igjen! Hæ? Dette var merkelig! Han gikk vekk fra torget igjen så han ble synlig. Nå fikk han plutselig se at medaljongen lyste med et skarpt rødt lys.

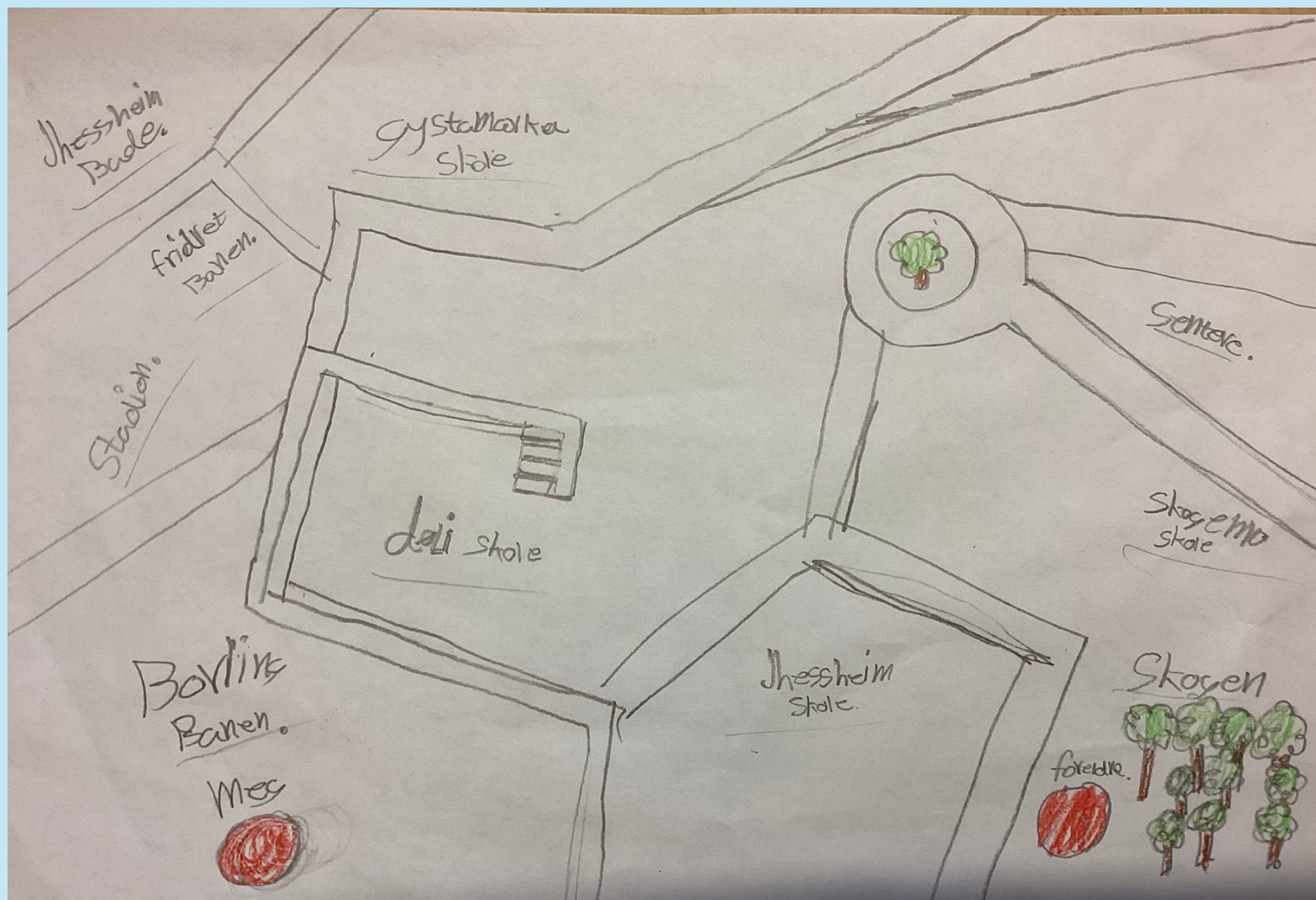

Han holdt den opp foran øynene og da fikk han se noe rart. Han kunne se bilder inni medaljongen! Det var bilde av en mann og en dame.

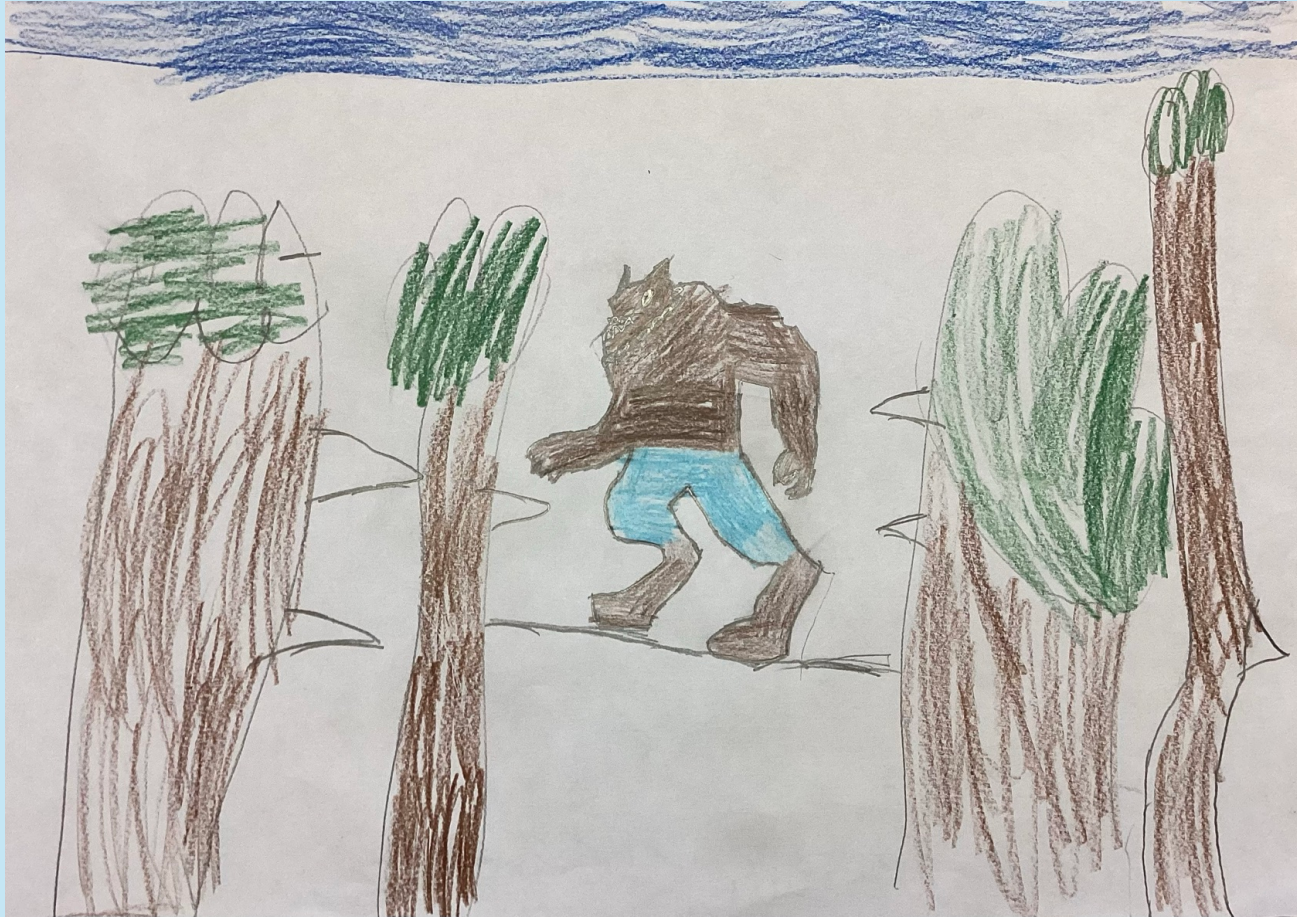

Mannen hadde helt vanlige klær og en liten trønderbart. Han hadde sidesleik og svart hår. Damen hadde brunt hår, briller og brun fillete kjole. De så snille og glade ut og plutselig så han at de hadde samme medaljong som han! Da ble han sjokkert.

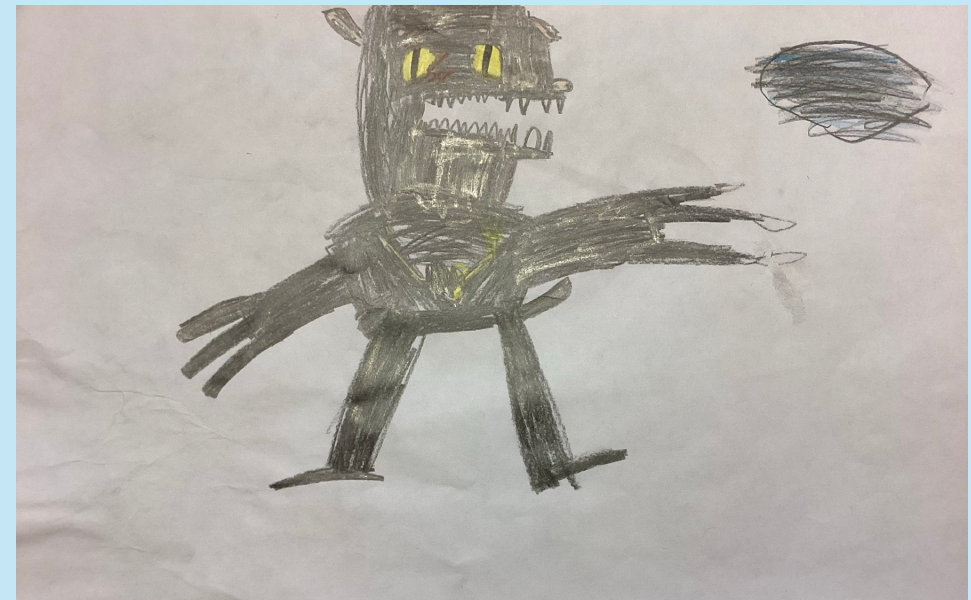
Inni medaljongen så han nå noe som liknet på et kart. Det var en stor prikk på kartet som det sto «foreldre» på. Prikken flyttet på seg. Det var en prikk til, og den sto det «meg» på. Han prøvde å bevege seg, og da gjorde prikken det samme. «Betyr dette at jeg kan finne moren og faren min?» tenkte Melvin.

Han begynte å følge prikken til foreldrene. Han gikk og gikk og det begynte å bli mørkt. Plutselig var han i en stor skog. Han så at det sto en stor varulv foran han på stien!

Rundt halsen på varulven hang det en medaljong som var prikk lik hans egen!

Først ble han redd, men varulven angrep han ikke. Varulven gikk bort til Melvin og holdt medaljongen sin inntil hans medaljong. Da skjedde det noe utrolig! Varulven ble til en vanlig mann med trønderbart og sidesleik!

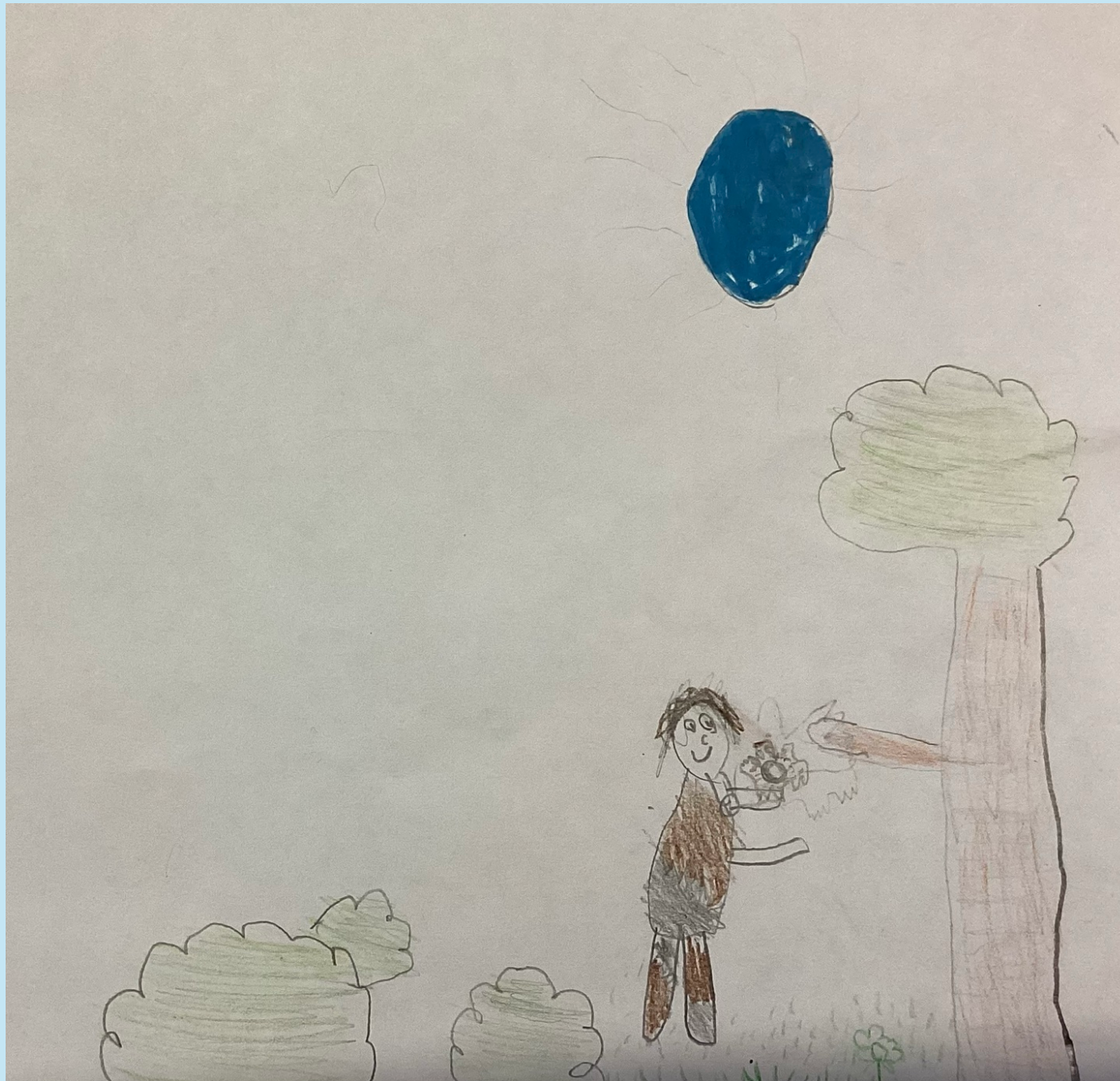
Det var faren hans! «Melvin! Er det deg?!» sa faren. «Du har brutt forbannelsen!» Endelig kunne Melvin få en klem av faren sin etter åtte år!

Nå måtte de finne moren. Faren fortalte at hun også hadde blitt forhekset og at hun var blitt til en ugle. De så en hvit ugle med svarte ringer rundt øynene som satt i et tre i nærheten.

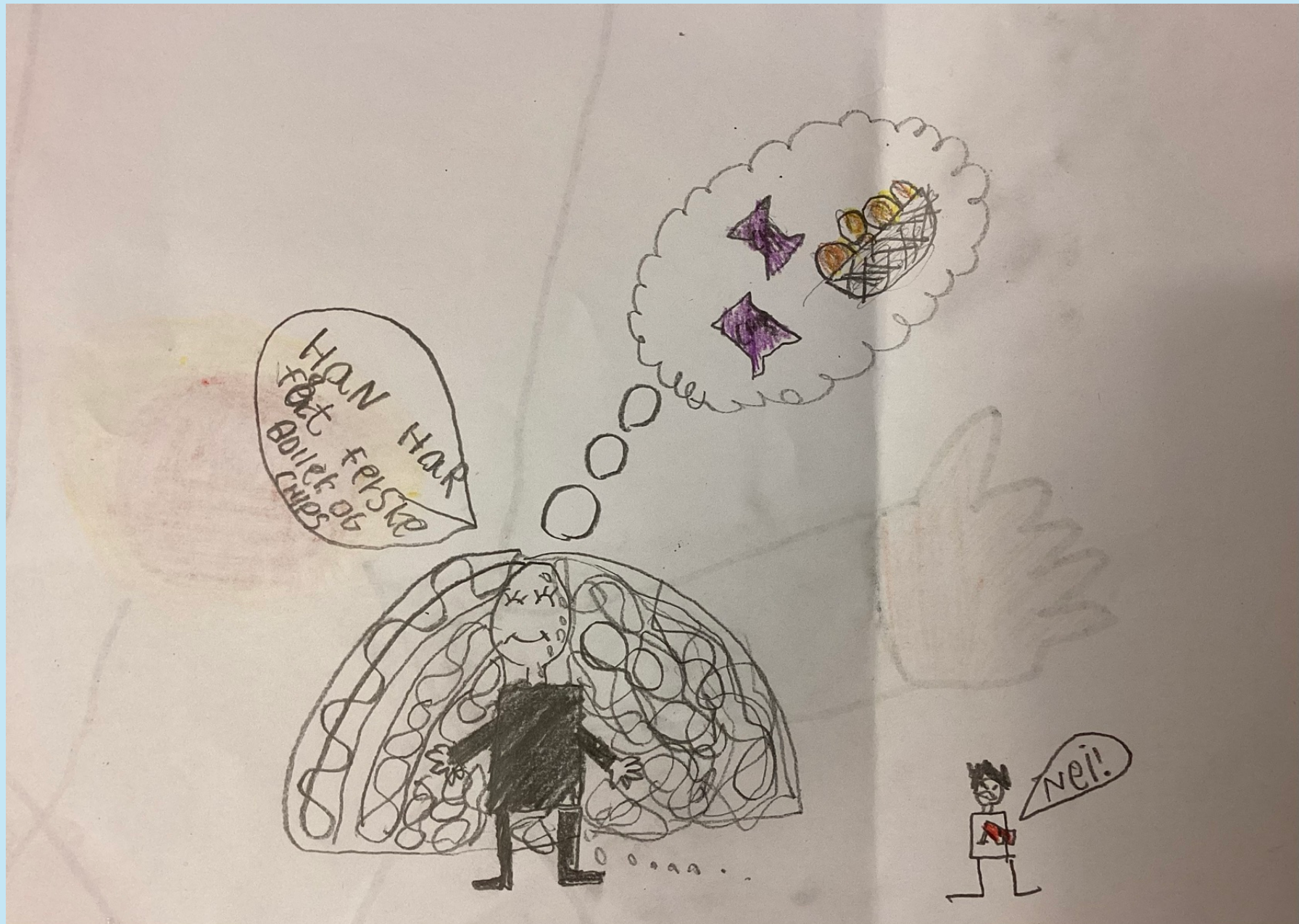
De så at den har en medaljong rundt halsen som var alt for stor for en liten ugle. Den var så tung at ugla holdt på å dette ned fra treet. Ugla falt ned, men Melvin tok den i mot. Da traff medaljongene hverandre og plutselig sto også moren til Melvin foran han!

Alle tre gikk til tanten sitt hus. Først var hun veldig sint på Melvin, men da hun fikk se at moren og faren hans også var med ble hun taus. Etter noen sekunder sa hun «Hei, så hyggelig å se dere» med et nervøst smil.

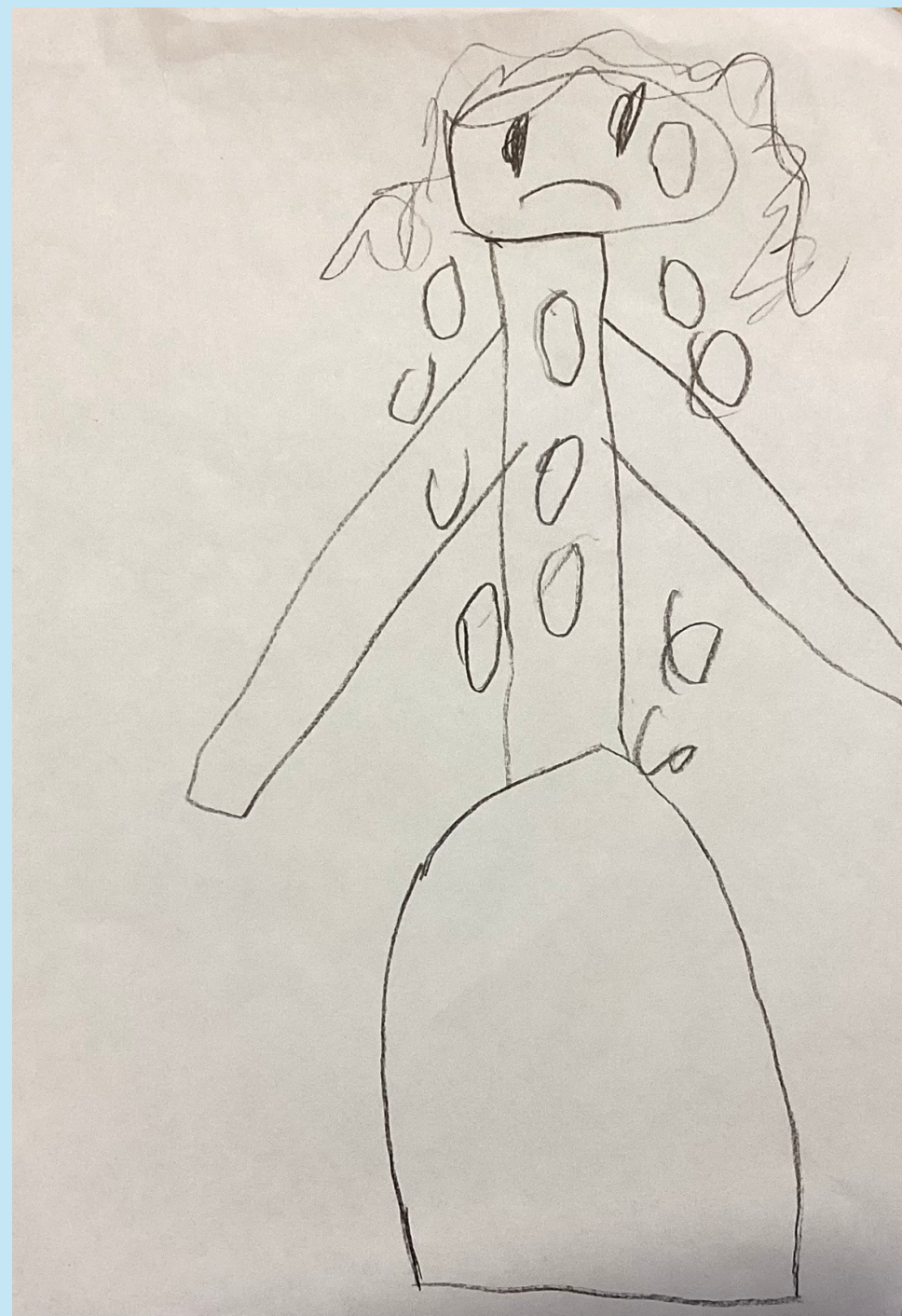
De ga henne et mørkt blikk og ba henne forklare hva som hadde skjedd. Hun fortalte at hun hadde vært snill mot Melvin og at han hadde hatt det veldig godt. Han hadde fått ferske boller og chips hver dag....

«LØGN!» ropte Melvin. Han fortalte om alt han måtte gjøre. Om vasking med tannbørste og tømning av do. Han fortalte også om den kalde kjelleren med rotter og mus.

«Er dette sant?» spør foreldrene i kor.

«Neeeeeei.....» sier tanten mens svetten renner nedover kinnene hennes.

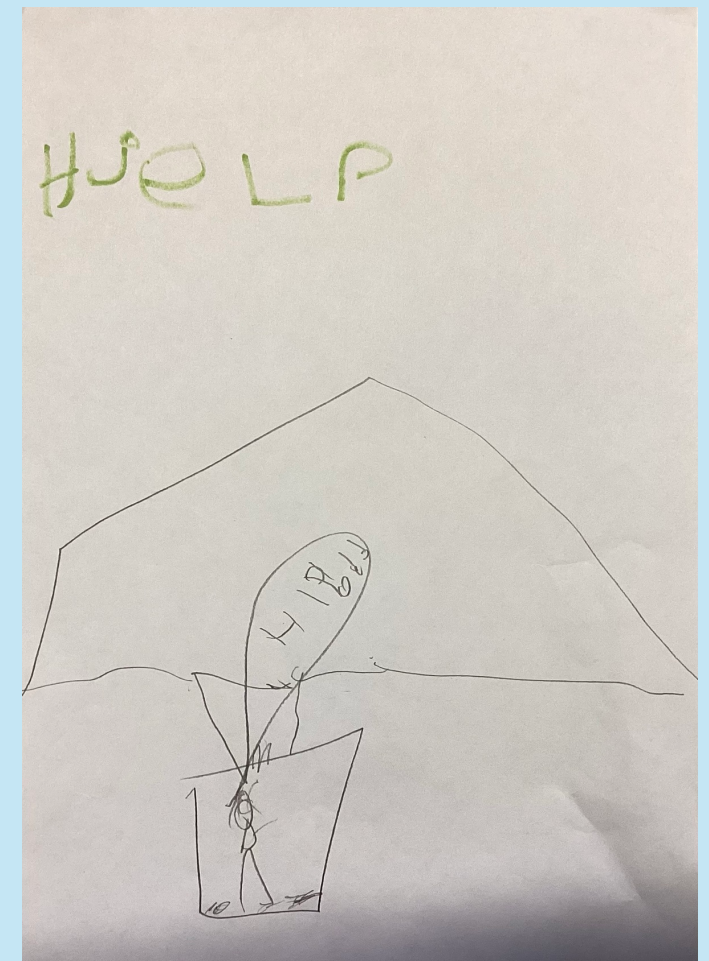
Foreldrene til Melvin sa at de så at hun ikke snakket sant. «Tror du vi er dumme?» spurte de. «Okei, det er sant» sa tanten og løp mot døra. Utenfor sto alle musene og rottene og ventet på henne. «Du blir med oss» sa den minste rotta (lille Bob). Hun måtte følge med dem ned i den kalde kjelleren. Her måtte hun sove i alle sine dager og hun fikk bare tørt brød å spise.

Melvin, faren og moren flyttet til et koselig hus i skogen. Der levde de lykkelig i alle sine dager.

Man kan fortsatt høre tanten som roper på hjelp, men det er ingen hjelp   få....

Moralen i historien er: Vår mot andre som du vil at de skal være mot deg.

The End

Eventyret er laget av:

Amélie, Asuman, Benas, Bilal, Eirah, Eline, Elise, Ella, Emil, Hege, Halgwrđ, Henrik Jacob, Jennie, Leander, Mahsa, Maren, Mari, Mimi, Rania og Vetle